

C.P.A.Q.N.P.E.

xens

Sé que el mar a la nit
et bressola, et fa dormir.
Però últimament sento
els teus plors dins el meu llit.

No, no, no estiguis trist petit.
Les teves llàgrimes tornen
més salat l'oceà del meu pit.

Sé que enyores la terra
allà on et vas criar.
Jo també enyoro la meva
aquest no és el món que ens van deixar.

Deus recordar els boscos
tan verds, els estan cremant.
I els valor dels diners
és molt més que el d'un ésser humà.

A vegades penso, que això no parará.
Fins que un bon dia s'ofeguin
aquells que no poden estimar.